

[Søren Andersen.]

på samme måde som for renteforsikrings vedkommende over en formue, der bliver opspist.

Det næste spørgsmål, jeg vil stille ministeren, er, om der ved forbedring i pensionisternes fradragsregler er skabt fuld lighed mellem de to grupper af selvpensionister, nemlig for det første dem, der gennem årlige præmier har sparet op for i alderdommen at kunne modtage en årlig ydelse, altså renteforsikring eller de såkaldte livrenter, og dernæst dem, der har lagt en mindre formue op med henblik på at kunne støtte sig til den i alderdommen. Det ligger venstre meget stærkt på sinde, at disse to grupper af mennesker bliver behandlet fuldkommen ens, står lige for loven. Hvis det ikke er tilfældet for det nye tillægs vedkommende, agter venstre at stille forslag herom.

Vi mener endvidere, at man burde være gået betydelig længere i retning af at forbedre fradragsreglerne. For formueindtægternes vedkommende begynder fradragsreglerne allerede at sætte ind ved 2 000 kr. for enlige og 3 000 kr. for ægtepar for at få den virkning ved beregnede indtægter på henholdsvis 6 000 og 9 000 kr., der jo dækker over reelle indtægter på 5 000 kr. og 8 000 kr., at disse grupper kun opnår mindstepension. Jeg ved meget vel, at fra disse indtægter er der trukket beløb for skat og forsikring, men man må vist sige, at fradragsreglerne i dag absolut skader opsparingen. Det er i forvejen ikke særlig tillokkende at være selvpensionist i Danmark, dertil har inflationen været for voldsom. Det er navnlig gået hårdt ud over de ældre pensionister, som har sparet et beløb op, hvad enten det drejer sig om indbetalinger til rente-, pensions- eller livsforsikring eller om opsparing i en sparekasse eller obligationskøb. Her betyder kroneforringelsen i virkeligheden, at detailpristallet fra 1935 indtil oktober 1960 er steget fra 100 til 265. Det siger med andre ord omtrent det samme, som at f. eks. en pensionsforsikring er forringet så meget i værdi, at dens købekraft er dalet til et sted mellem halvdelen og tredjedelen af dens oprindelige realværdi. Ganske vist er det vel sådan, at yngre pensionister er begyndt at spare op i mere værdifaste ting som ak-

tier og faste ejendomme, men alligevel kan vi vist godt kalde selvpensionisterne for velfærdsstatens stedbørn. Vi har ikke fortsat råd til at behandle de mennesker på den måde. Der må absolut ske en ændring.

Jeg tror, at flere og flere i forbindelse med mekanisering og mange andre ting og måske ikke mindst i forbindelse med tanken om optagelse i det europæiske fællesmarked bliver klar over ønskeligheden og nødvendigheden af, at der sker en større opsparing og en deraf følgende større kapitaldannelse. Mange mennesker fremhæver faren ved indtrængen af fremmed kapital. Jeg deler ikke dette synspunkt, i hvert fald ikke i den udstrækning, mange gør det; men hvad var mere naturligt end at give dansk kapitaldannelse bedre vilkår end i øjeblikket? Navnlig gælder det om at lade de hindringer falde, som berøver den jævne mand lysten til opsparing. Det kan ikke nægtes, at udsigten til som selvpensionist i alderdommen at få mindre i folkepension end de folk, der måske mere ubekymret tager for sig af livets goder, for manges vedkommende bevirker en vis tilbageholdenhed med hensyn til opsparing.

Det, som her er sagt om pensions- og formueindtægter, kan i virkeligheden med samme ret siges om arbejdsindtægter. Jeg ved vel, at for den, der kun har arbejdsindtægten, er der plads for nogen indtægt, men er der samtidig nogen opsparing, nogen formue eller renteindtægt, kan der ske fradrag blot ved forholdsvis få hundrede kroners arbejdsindtægt. Jeg synes ikke, det i dag er rigtigt, og hvis disse tal, som jo sættes væsentligt op, da folkepensionen skabtes i 1956, da var rigtige, er de det absolut ikke i dag.

Jeg vil også gerne gøre nogle betragtninger gældende vedrørende invalidepensionen. Det er vel et spørgsmål, om det menneskeligt og pædagogisk er rigtigt, at der sker fradrag i invalidepensionen i forbindelse med arbejdsfortjeneste i stedet for alene at lade invalidepensionen være knyttet til selve invaliditeten. Det er muligt, at denne tanke støder på vanskeligheder i invalideforsikringsrettens praktiske arbejde, men principielt synes jeg den må være rigtig. Vi må derfor i det folketingsudvalg, som bliver nedsat, drøfte hele dette sæt af fradragsregler, der er så indviklede, at de